

יש לה דין "שדה אחוזה", אף שלא הוסיפה לו ירושתו יתר על מה שהיה לו מכח הקנין.

ואילו רבי יהודה ורבי שמעון סוברים:

קנין פירות — שהיה לבן מכח מקחו מאביו — לאו **בקנין הגוף דמי**, ואם כן נמצא, **דבהא** — בשדה זו הקנויה לבן — **במיתת אביו השתא הוא דקא ירית** [עכשיו ירש אותה], כלומר: יש כאן ירושה של ממש להיקרא אצלו "שדה אחוזה", **וחלכך**: **מת אביו ואחר כך הקדישה" לא צריך קרא**.

ובהכרח **דכי אצטריך קרא**, ל"הקדישה ואחר כך מת אביו" הוא **דאיצטריך**.

הרי שנחלקו תנאים אם "קנין פירות כקנין הגוף דמי", כמחלוקת שנחלקו רבי יוחנן וריש לקיש.

אמר רב נחמן בר יצחק לדחות, שאין מחלוקתם של רבי יוחנן וריש לקיש תלויה במחלוקת תנאים:

לעולם אימא לך: בעלמא קסברי רבי יהודה ורבי שמעון: "קנין פירות כקנין הגוף דמי", ומסברא אין מות האב עושה את השדה אצל הבן ל"שדה אחוזה", וודאי שצריך כתוב ללמדנו, שהיא נעשית לו "שדה אחוזה".

והבא דסברי רבי יהודה ורבי שמעון שהכתוב בא ללמדנו שדה ש"הקדישה ואחר כך מת אביו" שדין שדה אחוזה לה, ולא פירשוה ללמדנו: שדה ש"מת אביו ואחר כך הקדישה" בלבד, טעמם הוא, משום **דקרא**

לחדש חידוש פורתא, שאם "מת אביו ואחר כך הקדישה", דין "שדה אחוזה" לה!?

בודאי הטעם הוא משום שהם סוברים: **מת אביו ואחר כך הקדישה**, לא **צריכא קרא** ללמדנו שהיא כ"שדה אחוזה", ובהכרח שבא הכתוב לחדש שאף אם "הקדישה ואחר כך מת אביו" דין "שדה אחוזה" לה.

ומיהו, זו הרי פשיטא, שאם כבר קנויה היא לבן לגמרי, הרי שאם לא חידש הכתוב שבמות אביו נעשית השדה אצל הבן "שדה אחוזה", מסברא לא היינו יודעים זאת, שהרי לא ירש ולא כלום; ואם אתה אומר שלרבי יהודה ורבי שמעון לא צריך קרא, אין זה אלא משום שקודם מות אביו לא היה לבן אלא "קנין פירות", כיון שעתידיה השדה לחזור ביובל, ועכשיו שמת אביו הרי זכה בה "קנין הגוף".

ואם כן **מאי לאו בהא קמיפלגי**, רבי מאיר הסובר שצריך הכתוב להשמיענו בשדה כזו שהיא נעשית לו "שדה אחוזה" על ידי מות האב, עם רבי יהודה ורבי שמעון הסוברים שאין צריך ללמדנו ששדה כזו נעשית אצל הבן "שדה אחוזה":

דרבי מאיר סבר: קנין פירות — קנין העתיד לחזור ביובל, שהיה לבן מכח מה שקנה מאביו — **בקנין הגוף דמי**, וכאילו קנויה היא לו לגמרי, ואם כן נמצא, **דבהא** — בשדה זו הקנויה לבן — **במיתת אביו הוא דלא ירית ולא מידי**, [אין כאן ירושה של כלום],⁽⁸⁾ **וחלכך**: אף **מת אביו ואחר כך הקדישה" צריך קרא** ללמדנו שמכל מקום

8. הקשה רבי שמואל זצ"ל בשיעוריו כאן [אות שלט]: הרי אף למאן דאמר "קנין פירות כקנין